

[Brorsen.]

hed finder sig foranlediget til at komme frem med, hvad der ligger dem paa Sinde. Naar man ser tilbage paa de Taler, der er holdt her ved Finanslovens første Behandling, tror jeg, man maa sige, at de i ret betydelig Grad paa mange Omraader i Virkeligheden har klaret adskillige Spørgsmaal, og det er jo det afgørende, at man netop ved disse Spørgsmaal, navnlig til Regeringen, kan faa et samlet Billede af hele den politiske Situation, som den er nu her i Danmark i 1937. Jeg tror altsaa, at det er ganske udmærket, at Medlemmerne benytter Lejligheden til at udtale sig ved Finanslovens første Behandling. Der er her kastet forskellige Strejflys over Regeringens hele Administration.

Jeg har naturligvis en hel Del Bemærkninger at gøre til de enkelte Ministre, der har været inde paa en Omtale af det, jeg fremførte, da jeg første Gang havde Ordet ved Finanslovens første Behandling, og det vil jo være naturligt, at jeg først vender mig til Ministeriets Chef, den højtærede Statsminister.

Nu skal jeg naturligvis ikke opholde mig længe ved det lille Ord, som det tog Statsministeren et Par Minutter at sætte forbi, det lille Ord Fanfare, som jeg havde brugt om hans Aabningstale ved Begyndelsen af denne Rigsdagssamling. Jeg havde sagt, at der ikke var nogen Fanfare, og naar man sammenlignede denne Tale med de Taler, han holdt som Oppositionsfører, var der en meget betydelig Forskel. Jeg forstaar, at det Ord har voldt Statsministeren nogen Ulejlighed, idet han øjeblikkelig har maattet ty til sit Konversationsleksikon, hvor han saa har faaet forklaret, at det bl. a. betød festlig Larmen, og det var der ingen Grund til, siger Statsministeren, ved en Lejlighed som denne, saaledes som Forholdene var i vort Land og i Verden i det hele taget. Det sidste vil jeg give ham Ret i. Der er ingen Grund til festlig Larmen fra Statsministerens Side, naar man ser paa Resultaterne, for det er til syvende og sidst det afgørende, af det Regimente og af de Opgaver, som Regeringen har haft i de Aar, den har været ved Magten fra 1929 og indtil nu.

Det irriterer Statsministeren, og det irriterer i det hele taget paa Regeringsbænkene, at vi finder os foranlediget til fra Oppositionens Side at minde dem om, hvad det var, de sagde til os, inden de overtog Regeringsmagten i 1929. Jeg synes, at det er meget naturligt, at vi sammenligner de Herrers Fortid og Nutid og ser, hvad

der er passeret i den Tid, vi har haft en socialistisk Regering her i Landet.

Den højtærede Statsminister ønskede bl. a. at faa at vide, hvornaar man fra socialdemokratisk Side f. Eks. havde talt om Arbejde og god Fortjeneste til hele Befolkningen. Nu vil jeg nødig have Formanden i daarligt Humør, og derfor skal mine Citater blive ganske korte, og for øvrigt er der en Del af mine Partifæller, der allerede har citeret fra 1929, navnlig fra Valgkampen, der bragte Socialdemokratiet til Magten, men jeg vil gerne anmode den højtærede Formand om Tilladelse til blot et Par ganske korte Citater, idet det, som sagt, ser ud til, at Statsministerens Hukommelse svigter ham noget. Han kan ikke huske, hvad det egentlig var, der foregik under Valgkampen i 1929.

Ja, bl. a. saa blev det sagt, at man fra Socialdemokratiets Side vilde skabe et Samfund, hvor der var Beskæftigelse til alle Landets Sønner og Døtre. Socialdemokratiet vil Genopbygge og Genrejsning i det danske Samfunds Erhvervsliv; stem derfor socialdemokratisk! Den 20. April 1929 findes der endvidere en Artikel i „Social-Demokraten“ med den prangende Overskrift: „Socialdemokratiet er det eneste Parti her i Landet, der kan løse Erhvervskrisen.“ Endelig var der paa selve Valgdagen et Opraab, der sluttede med, at Socialdemokratiets Program er Arbejde og god Fortjeneste til Befolkningen. Jeg kunde naturligvis fortsætte denne Oplæsning, men jeg tror, at det, jeg her har læst, og det, der bl. a. fra mine Partifællers Side er fremført, tilstrækkeligt illustrerer, hvorledes Stillingen var, da de bekæmpede Venstres Regering i 1929. Jeg har brugt det Udtryk, at det var skammeligt at gøre det paa den Maade, naar man tog Hensyn til, at Arbejdsløsheden var gaaet naturligt ned og næsten var nede paa et Minimum. Og hvad er Resultatet i Dag? — det er kun det, jeg vil holde mig til. Hvad har de, der mente at kunne løse Erhvervskrisen, naaet i de Aar, der er gaaet indtil 1937? Vi er inde i en Periode, hvor Arbejdsløsheden er stærkt stigende, og derfor er det naturligt, at vi fra vor Side minder om, hvorledes Stillingen var, da de for nogle Aar tilbage bekæmpede os. Det er klart, at med saadanne Udtalelser, med saadanne Udbrud som dem, der kom frem fra socialdemokratisk Side i 1929, er der altid en Del godtroende Vælgere, som synes: Ja, det lyder kønt, dette her, og derfor gaar de over og stemmer paa dette Parti. Ved Finanslovsforslagets første